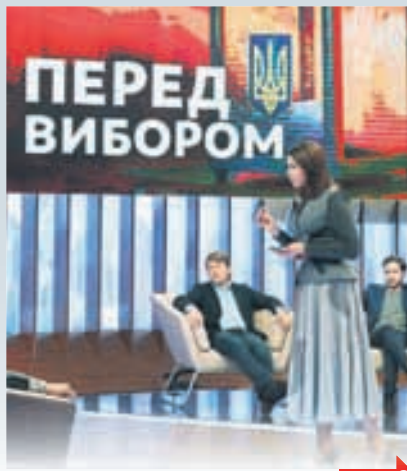

ВЕЧІРНІ ВІСТІ

46(587),
17–23 грудня 2018 р.

НАМ ПОТРІБНА СИЛЬНА,
УСПІШНА, НЕЗАЛЕЖНА УКРАЇНА

стор 2

ГОРИ, ГОРИ ЧЕРВОНИМ —
ГАЗ НЕ ЗГАСНЕ

стор 5

«ЖИЛЕТНИЙ»
СИНДРОМ

стор 6

ДОПОМОГА МОЛОДІ —

ІНВЕСТИЦІЯ В МАЙБУТНЄ

Фото: Олександра ПРОКОПЕНКА

Минулого тижня в Києві відбувся Всеукраїнський молодіжний форум за участю лідера ВО «Батьківщина» Юлії Тимошенко. У заході взяли участь близько тисячі осіб, серед яких були лідери руху студентського самоврядування, експерти з питань молодіжної політики, представники громадянського суспільства, бізнесу та міжнародні партнери. Фахівці спільно з лідером партії шукали відповіді на головні виклики, які стоять перед сучасною українською молоддю.

Новий президент якнайшвидше створить умови для забезпечення молоді доступним житлом, роботою та гідними зарплатами. Про це під час свого виступу на форумі заявила Юлія Тимошенко. Лідер «Батьківщини» зауважила, що інструментом для досягнення цих цілей є нова стратегія для Національного банку України.

«Відкрию вам маленьку таємницю: те, що стосується житла й частково забезпечення роботою, може зробити президент у досить короткий термін за-

дяки конституційному праву вносити кандидатуру голови Національного банку України. Оскільки все, що ви бачите, — житло, робота, заробітна плата — це має бути наслідком правильно й системної політики НБУ», — наголосила вона.

На переконання Юлії Тимошенко, зараз Нацбанк управляється ззовні, «він повністю виведений з-під контролю української влади і з-під національної стратегії». Саме тому, на її думку, центробанк необхідно повертати в систему управління України.

Також Тимошенко зазначила, що наша країна потребує більше молоді у владі. Саме тому новий президент ініціює зміни до виборчого законодавства, які дадуть змогу молодим партіям заходити до парламенту. Насамперед ідеться про суттєве зниження прохідного бар'єра на виборах народних депутатів.

«Сьогодні стоїть п'ятивідсотковий бар'єр для заходження до парламенту. Хоч одна молода партія подолає цей бар'єр? Ніколи! Нам треба фундаментально знижувати прохідний бар'єр. Хоч до 2%. Можна й нижче», — переконана Тимошенко.

На думку голови партії, проходження до парламенту молодих політиків позитивно вплине на всю систему влади.

(Закінчення на стор. 4)

**СТРАТЕГІЧНЕ ЗАВДАННЯ
ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ
УЧАСНИКИ ФОРУМУ
ВБАЧАЮТЬ У ЗМІНІ
СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ
ДЕРЖАВОЮ.
ЦЕЙ КРОК
ДОПОМОЖЕ ПОДОЛАТИ
КОРУПЦІЮ, ПРИВЕСТИ
ДО ВЛАДИ НОВИХ
ПОЛІТИКІВ І ДАСТЬ
ПОШТОВХ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ**

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
3 грн 50 коп.

Економісти доопрацьовують «Новий курс»

До складу робочої групи, залученої до опрацювання ініційованого лідером партії «Батьківщина» Юлією Тимошенко «Нового економічного курсу», входять знані економісти — фахівці найвищого класу. Нещодавно експерти вчергове зібралися, щоб розробити концепцію оптимальної системи оподаткування.

Економісти обговорили широке коло питань, які стосуються податкової політики держави. Адже її завдання полягає в стимулюванні розвитку економіки, а не в пригніченні економічних процесів.

Як зауважив керівник робочої групи, депутат Верховної Ради України шести скликань, экс-міністр економіки Сергій Терехін, фискальна політика — одна з ключових тем програми, адже саме їй приділено 100 з 500 сторінок «Нового економічного курсу».

«Ми дамо дороговказ, покажемо, що саме може бути втілене на практиці за прикладом найкращого міжнародного досвіду. Ми зробимо дуже важливу роботу: дамо різні варіанти виходу з тієї складної ситуації, в якій опинилася Україна. Адже щонайменше половина економіки країни перебуває «в тіні». І на 90% це залежить від податкової і пенсійної систем», — зазначив співавтор «Нового економічного курсу».

На переконання Сергія Терехіна, необхідно спрощувати податки та розширювати базу оподаткування, а не експериментувати з високими ставками податків.

«Адже чим більшим буде охоплення оподаткуванням, тим нижчими будуть податкові ставки. Чим нижчі ставки — тим менша тіньова економіка», — пояснив керівник робочої групи.

Зі свого боку співавтор «Нового економічного курсу», засновник експертно-аналітичного центру «Оптіма» Віталій Ломакович констатує: сьогодні податкова система не виконує своїх функцій, отже, її потрібно терміново змінювати.

«По-перше, бізнес почувається пригніченим, а його розвиток не стимулюється. Нашим завданням є знайти такий баланс, коли соціальні функції виконуватимуться через наповнення бюджету податками і бізнес відчуватиме стимул для розвитку», — зауважив економіст.

Тож завдання «Нового економічного курсу», ініційованого Юлією Тимошенко, — це зростання економіки на 7–10%, а не на 2–3%, як це є зараз, наголосив Віталій Ломакович.

Україна стоїть перед вибором: і далі скочуватися у прірву або ж стати сильною, багатою європейською державою. І права на помилку в нас немає, оскільки за майже 30 років, часом ставлячись легковажно до ухвалення важливих рішень, ми втратили потужний потенціал, розбазарили підприємства, землі, надра й людей. Лідер ВО «Батьківщина» Юлія Тимошенко у програмі «Право на владу» на телеканалі «1+1» розповіла, що потрібно зробити, щоб Україна досягла добробуту й стала по-справжньому сильною державою.

За її словами, у справі відродження економічної потужності країни й досягнення високого рівня життя громадян нам слід розраховувати винятково на власні сили, а не дослухатися до порад ззовні.

«Якщо вам хтось скаже, що у світі всі чекають на Україну як сильного конкурента — з її землею, надрами, інтелектом, знайте, що це неправда. Адже сьогодні конкуренція у світі жорстка і часом жорстока. Ніхто, крім нас самих, не хоче підняти нашу країну», — констатувала Юлія Тимошенко.

Ось тому сьогодні так важливо відмовитися від сировинної моделі економіки й перейти до інноваційного типу розвитку, що у свою чергу дозволить зупинити масовий відтік українців за кордон.

«Нам варто подумати про те, як зробити Україну країною

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

Головна мета — сильна, успішна, незалежна Україна

«НАМ ВАРТО ПОДУМАТИ ПРО ТЕ, ЯК ЗРОБИТИ УКРАЇНУ КРАЇНОЮ УСПІШНИХ ЛЮДЕЙ, ЯКИМ НЕ ПОТРІБНО БУДЕ ТІКАТИ ЗА КОРДОН. НАВПАКИ, СЮДИ ПОВЕРТАТИМУТЬСЯ І ПОВ'ЯЗУВАТИМУТЬ ІЗ НАШОЮ ДЕРЖАВОЮ СВОЄ МАЙБУТНЄ», — ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО

успішних людей, яким не потрібно буде тікати за кордон. Навпаки, сюди повертатимуться і пов'язуватимуть із нашою державою своє майбутнє», — підкреслила політик.

Водночас Юлія Тимошенко зазначила, що у світі немає «магічних рішень», які за мить зроблять країну багатію і успішною, але зараз необхідно покластися на українських інтелектуалів, фахівців у різних галузях, щоб спільними зусиллями здійснити важливі системні перетворення в Україні.

Саме тому «Батьківщина» спільно з командою фахівців розробили проект «Нового економічного курсу» і проект нової Конституції, які здатні

переломити критичний стан справ у державі.

«За останніх 4,5 року з моменту обрання чинного президента ми не тільки критикували владу, а й зібрали разом сотні українських інтелектуалів, які мають глибокі знання в економічній і фінансовій галузях, а також у конституційному праві. Ми спільно розробили покроковий план для України, щоб змінити тренд стагнації держави», — повідомила Тимошенко.

Крім того, вона висловила впевненість, що для відновлення миру в Україні та повернення окупованих Донбасу й Криму новий президент України повинен ініціювати переговори в Будапештському фор-

маті з країнами-гарантами, разом із тим посилюючи українську армію й забезпечуючи членство України в НАТО.

«Нам потрібен цей союз і колективний захист. І якби ми колись не змарнували час, у нас не було б війни, не було б розрухи, ми б упевнено дивилися в майбутнє», — сказала політик.

Тимошенко також зазначила, що сьогодні вкрай важливо об'єднати українців і докласти всіх зусиль, щоб «нас не розколювали».

«Або ми як українська нація знайдемо в нашій єдності силу, мудрість і віру, або будемо перемелені великим глобальним світом», — впевнена вона.

«Чорний четвер» на Банковій, або Істерика в АП

«Чорний четвер» на Банковій — так метафорично можна назвати ту істеріку, яка сталася в Адміністрації президента, коли там дізналися про прорив Юлією Тимошенко інформаційної блокади на центральних телеканалах країни. Йдеться про участь лідера ВО «Батьківщина» в ток-шоу на «1+1». Про це на своїй сторінці у «Фейсбуці» написав політолог Дмитро Корнейчук.

За словами політичного експерта, Порошенко недаремно нервує. Надвисокий рейтинг ток-шоу за участю Тимошенко чітко показав: українці нарешті почули правду про те, що відбувається в країні замість тих «потьомкінських сіл», які олігархи п'ять років влаштовують на догоду Порошенкові.

«Особливо розвеселила заява БПП перед ефіром: мовляв, голову їхньої фракції Герасимова не покликали на ток-шоу, щоб він не міг опонувати Тимошенко. І питання не в тому, що Герасимов був якраз з Південній Корей. А в тому, що Тимошенко роками не кличуть на ті численні

ефіри, де Герасимов займається її дискредитацією, поширюючи відверті фейки», — пояснив політолог.

Тимошенко з трибуни одного з найрейтинговіших каналів у країні озвучила низку ключових меседжів, які містить її «Новий курс України». Вона також розповіла, якими будуть її перші кроки на посаді президента. Причому говорила лідер партії доступними для кожного українця словами.

По-перше, Юлія Тимошенко гарантувала зниження ціни на газ удвічі. Мовою цифр вона пояснила, що ціна блакитного палива українського видобут-

ку з усіма податками становить 3,5 грн за кубометр. Осінні вибори в парламент, за її словами, стануть додатковою гарантією виконання обіцянки знизити тарифи. Адже якщо вона не стримає своє слово — люди не проголосують за «Батьківщину».

По-друге, відразу ж на народний референдум буде винесений проект нової Конституції, у якому прописаний перехід до парламентської форми правління. Причому Тимошенко акцентувала увагу на тому, що вона готова добровільно відмовитися від президентської посади.

По-третє, Тимошенко пообіцяла без зволікання розпочати переговори із західними партнерами у форматі «Будапешт плюс», необхідні для реального тиску на Росію заради припинення війни на Донбасі та його повернення в Україну. На цих переговорах обов'язково має

бути порушена тема анексованого Криму.

До речі, Тимошенко публічно заявила про те, що Росія — це агресор, який веде війну проти України. Політик підкреслила, що необхідно вимагати від Заходу прийняти Україну до НАТО на підставі наданих країнами — підписантами Будапештського меморандуму гарантій.

«Ці тези особливо засмутили Банкову, яка буде свою «чорнуху» на тезах про Тимошенко — «агента Кремля», — пише Дмитро Корнейчук.

В цілому ж, за його словами, лідер ВО «Батьківщина» налаштована дуже рішуче. Вона має чіткий план дій і готова відразу ж після обрання на посаду глави держави почати виконувати свої обіцянки щодо реформування країни. «А люди це прекрасно відчують, що й підтверджує постійне зростання її рейтингу», — резюмує політолог.

Сторінку підготував Олекса ГОНСЬКИЙ

Сьогодні за Юлію Тимошенко проголосували б 21,2% виборців із тих, хто визначився, за кого віддасть свій голос на президентських виборах. Разом із тим партію «Батьківщина» готові підтримати 23,4% українців. Про це свідчать результати дослідження, проведеного з 23 листопада по 3 грудня 2018 року Київським міжнародним інститутом соціології (КМІС).

Спершу респондентів запитали, як вони оцінюють соціально-економічну ситуацію в країні. Так, 82% українців дали їй негативну оцінку. Ще 14,3% вважають її посередньою, 0,9% добре оцінюють становище у країні, а 2,8% завагалися з відповіддю.

Респондентів, які назвали соціально-економічну ситуацію в країні посередньою або поганою, додатково запитали про те, хто винен у негараздах у державі. Так от, 78,6% опитаних обрали варіант «некомпетентні та/або корумповані державні діячі, які перебувають при владі». Ще 5,6% дали відпо-

Соціологи фіксують беззаперечне лідерство Юлії Тимошенко в президентському рейтингу

відь «воєнна агресія Росії», 3% — «опозиційні політики, які заважають роботі органів влади та розхитують ситуацію в країні», 2,4% — «надмірне втручання Заходу у внутрішні справи України». Інші варіанти обрали менше 1% респондентів.

Також 52,6% опитаних зазначили, що для справжніх

змін в Україні треба одночасно змінювати і керівників, і правила, за якими живе суспільство. 22,1% вважають, що передусім повинні змінитися особистості при владі, 14,7% — що насамперед треба змінювати правила життя суспільства. 2,5% українців вважають, що нічого змінювати взагалі не треба. Ще

8,1% не мають відповіді на це запитання.

Що стосується президентського рейтингу: якби вибори проводилися на початку грудня, то перше місце посіла б Юлія Тимошенко. Нині за неї готові проголосувати 21,2% виборців, які визначилися з вибором (власне, саме ці показ-

ники найближчі до можливих результатів виборів).

На другому місці опинився Володимир Зеленський з 14,6%. Далі йдуть: Петро Порошенко — 11,6%, Юрій Бойко — 11%, Олег Ляшко — 8,7%, Анатолій Гриценко — 8,2%, Євгеній Мураєв — 4,1%, Олександр Шевченко — 3,9%, Святослав Вакарчук — 3,8%, Андрій Садовий — 2,2%. За інших кандидатів загалом проголосували б 10,7% опитуваних.

У партійному рейтингу першість утримує партія «Батьківщина». За цю політичну силу готові віддати голоси 23,4% тих виборців, які визначилися з вибором. На другому місці (тотожно президентському рейтингу) опинилася партія «Слуга народу» (13%). Далі йдуть: «Опозиційна платформа — За життя» — 11,3%, Блок Петра Порошенка — 11,2%, «Громадянська позиція» — 9,1%, Радикальна партія Олега Ляшка — 8%, Блок Святослава Вакарчука — 4,1%, партія «Наші» — 4,1%, «Самопоміч» — 3,6%, ВО «Свобода» — 2,2%, «Опозиційний блок» — 2%, інші партії — 8%. Тож, як бачимо, за таких результатів до парламенту б потрапили лише шість політичних партій.

ДУМКА ЕКСПЕРТІВ

Рівень підтримки голови партії «Батьківщина» може вирости ще на 15%

Сергій БИКОВ,
політичний експерт,
голова Інституту
публічної політики та
консалтингу ІНПОЛІТ.

«У чому причина стабільного зростання рейтингу лідера «Батьківщини» Юлії Тимошенко? Справа в тому, що Юлія Володимирівна формує порядок денний. Цікава деталь: в опитуванні, яке провів КМІС, 52,6% респондентів зазначили, що змінювати потрібно не тільки владу, а й саму систему. А Юлія Тимошенко якраз і говорить про те, що необхідно докорінно змінювати систему держуправління в країні.

До слова, зараз можна сміливо прогнозувати зростання рейтингу лідера ВО «Батьківщина» мінімум на 15%. Це станеться, якщо Тимошенко не зменшить оберти й продовжить формувати порядок денний.

Хто з потенційних кандидатів зміг би скласти їй гідну конкуренцію? Я поки не бачу справді сильного супротивника, який зміг би позмагатися з Юлією Володимирівною. Але у влади є адмінресурс, про який не потрібно забувати.

Варто згадати й про брудну піар-кампанію, яка постійно ведеться проти Тимошенко. Нинішня влада використовує методи, які застосовував Пол Манафорт за часів Януковича. Не змінилося геть нічого. Використовуються ті самі посібники, ті самі теми, ті самі міфи... Але найголовніше, що це не спрацює. Виборці чудово

розуміють, якою є справжня мета цієї брудної кампанії та сприймають дії влади в штики.

На другому місці рейтингу КМІС опинився комік Володимир Зеленський. У чому секрет його «успіху», і чому він обійшов Святослава Вакарчука? Це питання хвилює багатьох. Згадайте: поки лідер «Океану Ельзи» не робив жодних політичних меседжів, рівень його підтримки був досить високий. Коли ж він оголив свої політичні амбіції, його рейтинг відразу ж упав. Із Зеленським може статися те саме. Більше того, ми ж вибирати мемо не просто президента, а Верховного головнокомандувача. І увянути собі коміка Зеленського в цій ролі просто неможливо. І це вже не кажучи про те, що в нього немає політичного й управлінського досвіду. Тож шанси у нього невеликі.

З яким результатом стартує чинний президент? Його рейтинги баланують від третього до п'ятого місця. Гадаю, близько 10% виборців могли б підтримати Порошенка. Але тільки за умови, що соціально-економічна ситуація буде більш-менш стабільною. На жаль, цього не передбачається. Зрозуміло, Петро Порошенко спробує перекинути відповідальність за стан справ у країні на прем'єра, але це не дасть очікуваних результатів. Ситуація з підвищенням ціни на газ це якраз і продемонструвала.

Чим гарант дивуватиме під час своєї кампанії? Він, як і раніше, позиціонуватиме себе як головного антагоніста Кремля. Тобто затягне стару пісню про «армію-мову-віру». До речі, багато нинішніх обіцянок Порошенка суперечать його виборчій програмі 2014 року. Тоді він обіцяв статус-кво в мовному питанні».

Причини першості — комплексна програма, два успішних прем'єрства й виняткова харизма

Олег ПОСТЕРНАК,
кандидат історичних наук,
політехнолог,
керівник «Центру
політичної розвідки».

«Рейтинг Юлії Тимошенко постійно зростає і вже перевалив за 20%. Є кілька причин цього. По-перше, лідер ВО «Батьківщина» — фактично єдиний український політик, який запропонував справді комплексну програму перебудови й розвитку країни. Це нова Конституція, «Новий економічний курс», «Нова соціальна доктрина», концепція безпеки...

По-друге, виборці добре пам'ятають той факт, що Тимошенко за своїми плечима вже має два успішних прем'єрства. Ну і, звичайно ж, не варто забувати про виняткову харизму Юлії Володимирівни, її вміння збирати команду і про те, що «Батьківщина» — дуже сильна партія. Треба сказати, що в неї великий потенціал для зростання рейтингу.

Цікавий момент: політик завдяки активній діяльності змогла впоратися зі своїм антирейтингом. Це дуже важливо! Більше того, зараз до неї тягнуться ті виборці, які раніше були налаштовані до неї або критично, або нейтрально.

А ось ще одна цікава деталь: багато закритих опитувань показують набагато вищий відсоток підтримки Тимошенко. Вся справа в тому, що в нас люди не завжди готові відкрито демонструвати свої політичні симпатії.

Здавалося б, у відомого коміка і Святослава Вакарчука однакові мож-

ливості й схожі стартові позиції. Але в них різні електоральні контингенти! Вакарчука більше готові підтримувати в Західній і Центральній Україні представники середнього креативного класу. Але вони очікують від Вакарчука чітких і рішучих дій, якихось хитрих ходів. А потенційний кандидат цього не розуміє і втрачає шанс. Його зтяжне мовчання вказує виборцям лише на те, що він непослідовний і слабкий, нездатний ухвалювати вольові рішення. І це, звичайно ж, впливає на його імідж і підтримку.

Що стосується Зеленського, то його електорат проживає в південних і східних регіонах. У відомого коміка вже є певний кейс, який дозволяє йому продовжити «медовий місяць» із українськими виборцями. Йдеться про проект «Слуга народу», який сподобався українському глядачеві та здійснив перенесення образу чесного й справедливого президента на артиста. Окрім того, Зеленський красиво тримає інтригу. Ось тому і рівень підтримки в нього високий. Але це швидше рейтинг можливостей, аніж реальний політичний рейтинг. Ці відсотки ще потрібно зуміти конвертувати в реальні голоси. Втім, є ще одне «але»... Бульбашка легко надувається, однак легко і здувається. Тож усяке може статися.

Що стосується чинного президента, то я поділяю песимізм багатьох експертів, які говорять, що Порошенко за жодного сценарію не зможе вийти в другий тур. Донедавна багато хто стверджував, що введення воєнного стану, томос та інше допоможуть рейтингу президента. Але цього не сталося. Будь-який розумний політик у такій ситуації просто не балотувався б».

Сторінку підготувала Вікторія МАРСОВА

ДОПОМОГА МОЛОДІ — ІНВЕСТИЦІЯ В МАЙБУТНЄ

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Окрім того, на Всеукраїнському молодіжному форумі Юлія Тимошенко та лідери молодіжних організацій уклали та затвердили покровокий план дій, який утілюватиме в життя вже новий президент.

Першочерговим завданням визначене повернення миру в країну та звільнення окупованих територій. Переможний мир на умовах України, на думку Юлії Тимошенко, забезпечать переговори у форматі «Будапешт плюс» та побудова контрактної армії за стандартами НАТО.

Стратегічне завдання внутрішньої політики учасники форуму вбачають у зміні системи управління державою. Цей крок допоможе подолати корупцію, привести до влади нових політиків і дасть поштовх розвитку економіки.

Особливу увагу під час дискусії Юлія Тимошенко зосередила на конкретних кроках із підтримки молоді в Україні. На думку політика, нині склалася катастрофічна ситуація, коли мало не кожен другий молодий українець всерйоз розмірковує про еміграцію. Тому надважливим завданням нової влади стане створення умов для самореалізації молоді на власній землі. Ідеться, зокрема, про забезпечення молодих людей доступним житлом, роботою та гідними зарплатами.

Для того, щоб молодь мала можливість започаткувати та розвивати свій власний бізнес і в такий спосіб піднімати економіку, нова українська влада повинна запровадити доступну програму мікрокредитування зі спеціальним страхуванням без застави. Вартість кредиту має бути

доступною, як у провідних європейських країнах, — наприклад, на рівні 3–5% річних, як у Польщі.

«За таких умов в Україні формуватиметься середній клас, який сьогодні фактично знищений», — переконана Юлія Тимошенко.

Нині в нас, зауважила лідер «Батьківщини», кредити видаються під 18–20%, що є «смертельним вироком економіці України».

Не оминула увагою політик і необхідність диференційованої допомоги держави при народженні дитини. Вона нагадала, що у 2005 році, перебуваючи на посаді прем'єр-міністра, «уперше ввела допомогу родині, яка дарує нам українців».

«Це були не копійки, а суттєві кошти», — наголосила Тимошенко і сказала, що новий президент запровадить виплату при народженні першої дитини у розмірі 50 тис. грн, при народженні другої 100 тис. грн, а при народженні третьої і кожної наступної дитини по 150 тис. грн.

Окрім того, ішлося й про фінансування освіти як інвестиції в людський капітал. Збільшення витрат на освіту кожної дитини, безкоштовна вища освіта для тих, хто має високі результати у навчанні, модернізація закладів освіти та гідні зарплати для вчителів — ось пріоритети нової влади в освітній галузі.

«Сьогодні народилося головне — наше спільне розуміння, що рішення можуть бути ефективними. Ми сьогодні побачили, наскільки талановитою та сильною є наша молодь. Я переконана, що саме з такою командою можливо змінити країну», — підсумувала Юлія Тимошенко.

ТИМОШЕНКО ЗАНАЧИЛА, ЩО НАША КРАЇНА ПОТРЕБУЄ БІЛЬШЕ МОЛОДІ У ВЛАДІ. САМЕ ТОМУ НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ ІНІЦІУЄ ЗМІНИ ДО ВИБОРЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКІ ДАДУТЬ ЗМОГУ МОЛОДИМ ПАРТІЯМ ЗАХОДИТИ ДО ПАРЛАМЕНТУ

ДУМКИ УЧАСНИКІВ ФОРУМУ

Для того щоб зрозуміти, що є пріоритетом для держави, потрібно просто проаналізувати державний бюджет. Так от, молодіжна політика завжди фінансувалася за залишковим принципом. Молодь для влади ніколи не була в пріоритеті. Саме тому більшість молодих людей хочуть виїхати з України та більше ніколи сюди не повертатися. Про це говорить народний депутат від фракції «Батьківщина» Іван КРУЛЬКО.

Ми живемо в країні великих можливостей для молоді. Однак держава не приділяє молодіжній політиці достатньої уваги. Таку думку висловив голова Київської міської організації «Батьківщина молода» Олексій ЗАХАРЧЕНКО.

«По-перше, держава усунулася від створення умов для молодих людей, які починають свій шлях у професії. У розвинених країнах роботодавці, які надають перше робоче місце, отримують пільги, існує підтримка для молодих бізнесменів.

Згідно із соцдослідженнями, близько мільйона молодих українців мають намір найближчим часом залишити країну в пошуках роботи за кордоном. Причому їхати збирається інтелект нації, який відчуває себе непотрібним на батьківщині. Недарма Україна посідає 129-е місце з 139-ти у світовому рейтингу країн зі збереження талантів. Про це на своїй сторінці у «Фейсбук» пише політолог Дмитро КОРНЕЙЧУК.

Іван КРУЛЬКО: «Маємо готові відповіді на важливі питання»

«Усі форуми, проведені «Батьківщиною», зокрема й молодіжний, скеровані на те, щоб запропонувати суспільству комплексний підхід до розв'язання проблем, які накопичилися. І саме наша політична сила має готові відповіді на всі питання, які сьогодні хвилюють молодь.

Це питання працевлаштування (першого робочого місця), отримання адекватних кредитів на житло, допомоги при народженні дитини... Без розв'язання цих соціальних проблем молода людина не може успішно розпочати свій шлях.

До речі, згідно з результатами соціологічних дослі-

джен, найбільше молодих людей якраз підтримують Юлію Тимошенко та партію «Батьківщина». Чому? Ми завжди активно комунікуємо з молодими людьми, і вони вбачають у нашій політиці підтримку та захист.

Молоді люди завжди були рушієм змін у країні: Революцію на граніті робили студенти, Помаранчеву революцію — так само, Революцію Гідності також розпочало студентство. Молодь найсильніше відчуває несправедливість. Тож ми повинні зробити все можливе, щоб показати молодим людям, що своє майбутнє можна пов'язати з нашою державою».

Олексій ЗАХАРЧЕНКО: «Еміграція — це сьогодні найбільший виклик для національної безпеки»

Друга проблема стосується надвисоких цін на житло та відсутності адекватного кредитування. Саме тому молодь в Україні нічого не тримає.

Молоді люди не можуть знайти роботу з адекватною зарплатою, не мають житла, а тому виїжджають за кордон.

На мою думку, еміграція молоді з нашої країни — це сьогодні найбільший виклик національній безпеці держави. Тому треба робити все, аби молодь не залишала країну.

Крім того, віднедавна молоді українці їдуть за кордон на навчання. Та ж Польща проводить вигідну для себе політику із залучення інтелектуальних ресурсів із сусідніх

країн — Білорусі та України. І якщо наша молодь отримує в Польщі гранти, кредити на навчання, вона потім, на жаль, хоче там залишитися.

Близько мільйона українців кожного року емігрують із України, і це катастрофа. Якщо ми не зупинимо ці процеси, то країна втратить найголовніше — людський ресурс й інтелектуальний потенціал.

Насправді у кожній молодій людині є майбутнє в Україні. Треба просто мати добру освіту, бути патріотом і ніколи не здаватися! Вірю, що новий президент зробить усе, щоб молодь могла реалізуватися вдома».

Дмитро КОРНЕЙЧУК: «Багато хто розглядає вибори 2019 року як останній шанс»

«Саме молоде покоління — його проблеми й бачення майбутнього країни — хотіла почути Юлія Тимошенко на Всеукраїнському форумі молоді.

Захід відбувся у формі діалогу. Молодь говорила — Тимошенко слухала й нотувала. У чомусь сторони погоджувалися, а в чомусь — ні... Але зрозумілим було головне: молоде покоління справді хоче змін у країні. І багато хто розглядає вибори 2019 року як останній шанс — і для України, і для себе.

У свою чергу Тимошенко намагалася відповісти на запи-

тання молоді тезами зі свого «Нового курсу», які з багатьох питань збігаються із запитаннями молодих учасників форуму...

Найважливішим досягненням форуму було руйнування міфу про те, що молоді українці пасивні, нічого не хочуть і не ходять на вибори. Молодь готова не тільки голосувати, а й брати активну участь у змінах у країні. Вона хоче, щоб її чули і щоб для цього не потрібно було виходити на Майдан.

Судячи з живих дискусій, Тимошенко й молоді люди все ж почули одне одного».

Сторінку підготував Микола БИКОВ

Українці не перший рік стикаються з проблемою, коли в конфорках замість звичного блакитного полум'я вони бачать помаранчеве, червоне, а то й рожеве, а квартирою поширюється неприємний запах. При цьому чайник закипає неможливо довго, чого не можна сказати про лічильник, який невтомно намотує кубометри ресурсу. Цілком зрозуміло, що споживачі вважають, що ресурс, який поставляється, неналежної якості.

При цьому «Нафтогаз» продовжує випромінювати оптимізм і традиційно повчає: якщо блакитне паливо змінило колір — варто прочистити конфорки. Ну й квартиру частіше провітрити. Якщо і це не допомагає, потрібно викликати майстра зі служби газу, адже за тиск у трубі відповідають облгази.

Безумовно, доля правди в заявах НАК є. Багато що залежить і від якості й стану обладнання, і від тиску в системі, і навіть від банальної вентиляції приміщень, що стало проблемою через масове встановлення склопакетів.

Однак проблема лежить у дещо іншій площині. НАК, переконуючи українців у тому, що газ не «бодяжиться», ар-

Гори, гори червоним — газ не згасне

хся» Геннадія РЯБЦЕВА, перевіркою якості ресурсу займаються лабораторії, вбудовані в структуру компанії — постачальників блакитного палива. Тому немає нічого дивного в тому, що ці перевірки показують відповідність ресурсу, що постачається, усім нормативним показникам.

«Цілком зрозуміло, що ніхто не перевіряє якість ресурсу там, де «не потрібно», — наприклад, на відводах газопроводу. На відміну від поставок експортного ресурсу, де постачальник зобов'язаний надати блакитне паливо певної якості, у нас за це ніхто не відповідає,

більше прибутку з одного кубометра ресурсу цілком можливо. Чим, власне, і займалися радянські підприємства, які постачали блакитне паливо в країни Західної Європи.

«Зрозуміло, що ніхто його не розбавляє повітрям, оскільки газоповітряна суміш вибухонебезпечна. Також ніхто не розбавляє ресурс чистим азотом — це не вигідно. Але технології, що дозволяють відкоригувати якість газу, існують і навіть широко використовуються. Теплотворну здатність газу можна регулювати шляхом додавання інертної суміші, причому вона може змінюва-

ти в жодному разі», — розповів він «ВВ».

Однак Геннадій Рябцев вважає, що якість газу також не варто скидати з рахунку. Він провів аналогію з бензином. Так, заправляючи бак автомобіля бензином А-95 на українській і польській заправах, можна помітити, що на польському паливі машина їде довше.

Найкращим підтвердженням слів експерта є європейські вимоги до газу. У країнах ЄС одиницею вимірювання теплоти згоряння газу є мегаджоулі, а в нас — кілокалорії. Для порівняння: 1 ккал дорівнює 0,00418681 МДж. А тепер переведемо заявлені «Укртрансгазом» показники в європейську систему вимірювань. Виходить, що навіть 8000–8250 ккал (32–34 МДж) — нижче мінімальних вимог до газу в країнах ЄС (у Данії показник калорійності газу повинен бути не нижчим за 40,2 МДж, у Бельгії — 36,9 МДж, в Ірландії — 36,5 МДж, в Італії — 36,2 МДж тощо).

«Якщо будуть європейські стандарти й гарантована якість газу, безумовно, його ціна має бути вищою за нинішню. Однак ресурс, що має більшу віддачу, витрачається набагато економніше. При цьому в Україні одним із ціноутворювальних чинників повинно бути походження ресурсу: добутий він у нас або ж експортований.

Утім, судячи з дуже повільного приєднання до Третього енергопакету й затягування з його імплементацією, перехід на європейські стандарти якості газу комусь дуже не вигідний. Чи не тому, що «незацікавлені особи» наживаються на споживачах?» — підсумував Геннадій Рябцев.

Аріна МАРТОВА

ПОКИ ПОВНОВАЖЕННЯ З ДОСЛІДЖЕННЯ ПАРАМЕТРІВ БЛАКИТНОГО ПАЛИВА НА ПРЕДМЕТ ЇХНЬОЇ ВІДПОВІДНОСТІ НОРМАМ НЕ ПЕРЕДАДУТЬ ПО-СПРАВЖНЬОМУ НЕЗАЛЕЖНИМ СТРУКТУРАМ, ГОВОРИТИ ПРО ЯКІСТЬ ГАЗУ СЕНСУ НЕМАЄ

гументує це тим, що ми отримуємо ресурс з однієї труби з європейцями.

«Якість газу контролюється при вході в розподільні мережі з ГТС. Хімічний склад контролюється на всіх етапах — від видобутку до транспортування споживачам», — говорять у компанії.

У нашій країні головним показником якості газу є його калорійність, або теплота згоряння. Вона визначається ГОСТ 5542-87 «Гази горючі природні для промислового й комунально-побутового призначення» від 1988 року, згідно з яким теплота згоряння повинна бути не меншою за 7600 ккал/м³.

Дочірнє підприємство НАК «Укртрансгаз» щомісяця звітує про якість блакитного палива, яке поставляється вітчизняним споживачам. Якщо вірити цим даним, теплота згоряння природного газу на території України перевищує мінімум і коливається в межах 8000–8250 ккал/м³. Отже, даремно населення розганяє «зраду зрадну»?

За словами керівника спеціальних проектів НТЦ «Псі-

хоча така відповідальність прописана в законодавстві. І проблема полягає в тому, що споживачі не можуть (та й не мають права) самостійно проводити відбір з, умовно кажучи, горілок або з розподільних трубопроводів. Це повинні робити професіонали, які мають спеціальне обладнання, щоб не допустити утворення повітря в газоповітряній суміші й об'ємного вибуху.

Однак поки повноваження з дослідження параметрів блакитного палива на предмет їхньої відповідності нормам не передадуть по-справжньому незалежним структурам, говорити про якість газу сенсу немає», — підкреслив експерт у коментарі «ВВ».

Він також запевнив, що, незважаючи на заяви «Нафтогазу» про відсутність можливості «бодяжити» газ, отримувати

тися в дуже широких межах», — уточнив Геннадій Рябцев.

У свою чергу експерт із питань енергетики Андрій ГЕРУС вважає, що якість газу, який споживають українці, не є серйозною проблемою. Адже з калорійністю продукту справи в нас ідуть непогано. А ось питання ціни ресурсу справді стоїть гостро.

«Такі ціни непосильні для населення і призводять до збитків ТКЕ, унаслідок яких «Нафтогаз» може припинити поставки ресурсу. У результаті постраждають усі — і боржники, і одержувачі субсидій, і ті, хто платить повну суму. Ми бачимо, що система субсидій не працює. Це не зовсім нормально, що більшість половини населення України не може самостійно, без держдопомоги, сплачувати за комунальні послуги. Тому проблему ціни на газ ігнорувати не мож-

ТЕХНОЛОГІЇ, ЯКІ ДОЗВОЛЯЮТЬ ВІДКОРИГУВАТИ ЯКІСТЬ ГАЗУ, ІСНУЮТЬ І НАВІТЬ ШИРОКО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ. ТЕПЛОТВОРНУ ЗДАТНІСТЬ ГАЗУ МОЖНА РЕГУЛЮВАТИ ШЛЯХОМ ДОДАВАННЯ ІНЕРТНОЇ СУМІШІ, ПРИЧОМУ ВОНА МОЖЕ ЗМІНЮВАТИСЯ В ДУЖЕ ШИРОКИХ МЕЖАХ

В ТЕМУ

Тарифи зростають і зростатимуть

Минулого тижня НКРЕКП затвердила перегляд тарифів для українських підприємств ТКЕ з 1 січня 2019 року. Платіжки з урахуванням нової ціни газу, що виростає на 23,5%, українці отримають уже після новорічних свят.

«Відсоток зростання тарифів на тепло не перевищить відсоток збільшення вартості газу — 23,5%», — написала на своїй сторінці у «Фейсбуці» голова Нацкомісії Оксана Кривенко.

Виходить, що керівник Кабміну Володимир Гройсман обдурив українців. Адже в уряді запевняли, що тарифи на опалення й гарячу воду не зростуть більш ніж на 16,5%. «Ми порахували: якщо газ подорожчав на 23%, то тарифи на тепло повинні підвищитися не більше ніж на 16%», — заявив кілька тижнів тому прем'єр-міністр.

Логіка проста: складова газу в тарифах на опалення — близько 70%. Якщо газ подорожчав на 23,5%, то загальний тариф на тепло має вирости на 16,4% (23,5×0,7), пояснив він.

Утім, НКРЕКП визнала обгрунтованим підвищення тарифів на 30% в Одесі, на 28,1% у Рівному, на 22% у Києві, на 18–21% у Черкасах, на 18–19% у Хмельницькому, на 17–20% у Вінниці й на 19–20% у Запорізькій області. І так практично по всіх регіонах. Виняток становить хіба що Донецька область, де тарифи зростають на 12%. Адже до збільшеної ціни на газ плавно додавалися зростання зарплат і подорожчання ремонтних робіт. Деякі підприємства заклали й підвищення рентабельності, що обіцяє їм додатковий прибуток.

По суті, це лише черговий злет вартості комунальних послуг. Згідно з даними оновленого консенсус-прогнозу на 2018–2021 роки, опублікованого Мінекономрозвитку, в 2019-му природний газ подорожчає ще на 15%. У 2020 році його ціна виростає на 18%, а в 2021-му — ще на 15%.

Гаряча вода й опалення додають у ціні 0% у 2019 році, 12% у 2020-му і 15% у 2021-му.

Електроенергія подорожчає на 20,5% у 2019 році, на 19,5% у 2020-му і на 20% у 2021-му.

Катерина МІЦКЕВИЧ

Brexit на роздоріжжі

Прем'єр Великої Британії Тереза Мей останнім часом приймає удари з усіх фронтів, і основним каменем спотикання, як і раніше, є кордони в Північній Ірландії. Недавня поїздка в Європу їй не допомогла. Незважаючи на заяви про бажання співпрацювати, європолітики наполягають, що умови фінального договору про розлучення Туманного Альбіону з ЄС переглядатися не будуть.

Перенесення голосування в Палаті громад із цього питання, здавалося б, дало Терезі Мей відстрочку. Але тут новий удар — голосування за вотум недовіри депутатів від Консервативної партії в нижній палаті парламенту. І хоч за результатами голосування Мей залишилася лідером партії, схоже, корабель під назвою Brexit неухильно тягне її на політичне дно. І це далеко не останні «айсберги», з якими вона змушена буде зіткнутися.

Незважаючи ні на що, Тереза Мей вирішила боротися до кінця. Незадовго до голосування консерваторів за вотум недовіри, вона заявила, що країна не може собі дозволити нового прем'єр-міністра. При цьому глава уряду Великої Британії пообіцяла, що не очолить партію на наступних виборах. Тобто до 2022 року вона має намір залишатися біля керма, хоч і розуміє, що рівень підтримки, особливо після такого удару по репутації, навіть у власній партії у неї вже невисокий.

Однак це далеко не найбільша проблема Мей. А вже перенесення голосування за узгоджений з ЄС проект виходу Британії з числа країн Співдружності й обіцянку розглянути його до 21 січня не означає забуття документа, яким незадоволені як прихильники, так і противники Терези Мей. Документ у будь-якому випадку буде розглянуто. При цьому британський прем'єр прекрасно розуміє, що голосів, як і раніше, може не бути.

Навряд чи можливі компроміси з боку ЄС, у тому числі й по горезвісним ірландським кордонам. Євросоюз не піде на припинення дії механізму backstop (тимчасова митна угода, що припускає збереження діючих правил спільного ринку країн Співдружності в тому випадку, якщо після закінчення перехідного періоду — до 2020 року — спосіб забезпечити збереження прозорості ірландських кордонів так і не буде знайдений. — Прим. авт.). А за різні митні режими в Північній Ірландії та інших регіонах Сполученого Королівства, природно, не проголосують противники прем'єра.

Утім, поки Тереза Мей не здається. Виступаючи минулого тижня на саміті ЄС, вона висловила надію, що угоду буде доведено до кінця, і хоч вона не очікує негайного прориву, робота над спірними пи-

таннями почнеться якомога швидше.

Також прем'єр повідомила лідерів країн — членів Євросоюзу про перешкоди в британському парламенті під час ратифікації угоди про Brexit. І хоч Мей попросила надати їй додаткові гарантії, які могли б розмити негатив від документа, щоб за нього знайшлися голоси, Рада Євросоюзу вперто стоїть на своєму.

Так, голова Єврокомісії Дональд Туск у своїй заяві підкреслив, що ЄС підтримує раніше затверджену угоду й має намір приступити до його ратифікації.

«ЄС не відкритий для повторних переговорів», — підкреслив він, додавши, що євросім'я «хоче встановити якомога тісніше партнерство» з Великою Британією в майбутньому.

Цілком можливо, що Євросоюз виявить твердість до кінця на благо Співдружності та для залякування інших країн, — щоб неповадно було відколюватися. А оскільки текст угоди залишиться незмінним, велика ймовірність провалу голосування «розвідного» документа Палатою громад. У такому випадку вже Палата може ініціювати вотум недовіри Терезі Мей, про що прямо говорять у Лейбористській партії, чекаючи слушного моменту для збору голосів.

Якщо даний сценарій буде реалізований, консерватори повинні протягом двох тижнів після відставки прем'єра сформувати новий уряд. Якщо ж його не підтримає більшість депутатів, будуть оголошені позачергові вибори, які, утім, не відсунуть час «Ч» — 29 березня 2019 року. У цей час Велика Британія повинна вийти з ЄС — з договором або без нього, — якщо до цього часу Лондон усе ж не домовиться з Брюсселем про відстрочку або ж, наприклад, не захоче провести повторний референдум. А вже на тлі пристрастей по Brexit прихильників повернення в гавань європейської сім'ї серед населення стає все більше. Утім, зрив розлучення завдасть серйозного удару по консерваторах, якого вони по-старому не допустять.

На сьогоднішній день можливий будь-який сценарій розвитку подій. Але вже зрозуміло, що попрощатися з ЄС по-англійськи Великій Британії навряд чи вдасться.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

Є в революції початок, немає в революції кінця... Ця теза сьогодні якнайкраще характеризує Францію, де не вщухають протести «жовтих жилетів». Перелік їх вимог збільшується: якщо спочатку люди вийшли на вулиці міст проти підвищення вартості дизельного палива, то з часом усе частіше звучать вигуки про відставку уряду, самого Макрона й навіть про вихід Франції з ЄС і НАТО. Їх не зупиняють ані кількість поранених і загиблих у ході демонстрацій, ані теракти, ані поступки, на які готові піти влада, ані навіть голосування в Нацзборах за висловлення вотуму недовіри уряду, який, до слова, був провалений.

Однак Макрон і його команда всі вимоги — і ті, які дійсно висловлюють французи, і нав'язані ззовні, — виконувати не стануть. Але заспокоїти Францію — головне завдання влади на даний момент.

На відміну від прикладів із новітньої історії України, слід зазначити, що Емманюель Макрон усе ж виявляє повагу до думки французів. А вже якщо б у влади було бажання очистити вулиці міст, замість поліції проти мітингувальників вийшла б армія, яка діє жорстко й ефективно. Та й поліція, яка супроводжує протести весь цей час, намагається не переборщувати з монополією на насильство. Наприклад, коли минулої середи на вулиці Парижа вийшли студенти на знак підтримки руху «жовтих жилетів», поліцейські зняли звичні для інших днів каски та вдягли пілочки, приязно й жартівливо розмовляючи з молоддю. Однак жарти припинялися й вдягалися каски, коли чиясь бурхлива юна кров говорила, що мирну акцію непогано б підкріпити діями.

Знову-таки, теракт у Страсбурзі був би чудовою нагодою закрити на деякий час роти протестувальникам. Для цього можна було б просто ввести спеціальний режим терористичної загрози по всій країні й заборонити проведення мітингів, що, імовірно, і було б зроблено в нас. Але ні. Спецрежим був введений тільки в Страсбурзі й

посилили кордони. «Жилетів» же закликали припинити акції протесту, щоб не відволікати сили правопорядку від боротьби з терористичною загрозою. Однак мітингувальники проігнорували прохання і в ці вихідні знову вийшли на вулиці.

Після досить довгого мовчання Емманюель Макрон 10 грудня в своєму телезверненні пообіцяв виконати ряд економічних вимог «жилетів». За його словами, за останні 40 років у багатьох селах і сільських районах залишалося все менше й менше державних соціальних служб, а умови життя погіршувалися. У підсумку в суспільстві виявилось занадто багато людей, до думки яких ніхто не прислухався, а їхні проблеми не визнавалися. У результаті про цих людей, за його словами, просто забули.

«Я приймаю частину провини за ситуацію, що склалася. Можливо, виникло враження, що мене турбують інші речі, що в мене інші пріоритети. Я знаю, що багатьох із вас зачепили мої слова», — заявив він, додавши, що не буде прощення тим, хто допустив насильство, у тому числі нападаючи на поліцейських або знищуючи чуже майно.

А перед початком євросаміту в Брюсселі він констатував, що «жодна країна не просунеться вперед, якщо не почує цю частину законного гніву свого народу».

У пакеті надзвичайних економічних заходів Макрона закладено підвищення мінімального рівня зарплат на 100 євро на місяць — до 1300 євро. Також він пообіцяв відмовитися від оподаткування понаднормових робіт (понад 35 годин на тиждень. — Прим. ред.), яке, до речі, уперше було застосовано під час президентства Саркозі й діяло протягом 5 років. Крім того, будуть звільнятися від сплати податків премії, які виплачують співробітникам у кінці року.

Також влада скасувала збільшення податку на соціальне забезпечення для пенсіонерів, які отримують менше 2 тисяч на місяць. При цьому Макрон відмовився повернути так званий податок на багатих, яким обкладається майно дорожче 1,3 млн євро, і оголосив про боротьбу з ухиленням від сплати податків.

Однак «жилетам» цього здалося недостатньо. А праві й ліві політики, які присусідилися до руху з наміром отримати свої приємні дивіденди від протестів, знайшли масу приводів для критики Макрона. Серед них і відверто проросійські французькі політики Марін Ле Пен і Жан-Люк Меланшон, що є зайвим приводом говорити про те, що «жилети» управляються рукою Кремля.

Однак це не зовсім так: безумовно, Росія посприяла радикалізації протестів, скориставшись тим, що люди вийшли на вулиці. Провокатори дійсно працювали в натовпі, але якщо це помітно оку простого обивателя, то вже, повірте, силовики таких персонажів вираховують і затримують ще швидше. І хоч Москві приємно «похитати» ситуацію в ЄС, незважаючи ні на що, Євросоюз устоїть і буде й надалі прекрасно функціонувати. А протести у Франції рано чи пізно зійдуть нанівець.

Олена САФОНОВА

ТЕРАКТ У СТРАСБУРЗІ БУВ БИ ЧУДОВОЮ НАГОДОЮ ЗАКРИТИ НА ДЕЯКИЙ ЧАС РОТИ ПРОТЕСТУВАЛЬНИКАМ. ДЛЯ ЦЬОГО МОЖНА БУЛО Б ПРОСТО ВВЕСТИ СПЕЦІАЛЬНИЙ РЕЖИМ ТЕРОРИСТИЧНОЇ ЗАГРОЗИ ПО ВСІЙ КРАЇНІ Й ЗАБОРОНИТИ ПРОВЕДЕННЯ МІТИНГІВ, ЩО, ІМОВІРНО, І БУЛО Б ЗРОБЛЕНО В НАС. АЛЕ НІ. СПЕЦРЕЖИМ БУВ ВВЕДЕНИЙ ТІЛЬКИ У СТРАСБУРЗІ

Тліючий конфлікт між Росією та Україною в Азовському морі чекав свого часу, щоб перерости у військове зіткнення. Відкривши в травні 2018 року міст через Керченську протоку, Росія поступово взяла це море під свій контроль, завдавши серйозного економічного збитку українським торговим портам — Маріуполю й Бердянську. Нестійка ситуація призвела до безпрецедентного відкритого акту агресії, коли 25 листопада російський військовий корабель протаранив український буксир, потім росіяни захопили три судна разом з екіпажами й тимчасово заблокували прохід через протоку.

За два місяці до цих подій я відзначав, що через зростання напруженості в Азовському морі ми можемо незбагом стати свідками «другого Криму», тобто чергового територіального захоплення. Так і сталося. Це слід вважати черговою ланкою в довгому ланцюгу російської військової інтервенції за межами її власної території.

Анексія Криму в березні 2014 року стала переломним моментом. Того дня Росія повністю відмовилася від принципів, закріплених у Гельсінському заключному акті від 1975 року та підтверджених в Паризькій хартії в 1990 році. Вона порушила кордони й територіальну цілісність європейської держави. Таким чином, припинив своє існування європейський післявоєнний порядок, що дав континенту найтриваліший період миру. Отже, конфлікт між Росією та Україною напевно чи можна вважати двостороннім. Він ставить питання про політичний устрій Європи та про те, чи буде там замість влади закону панувати принцип «хто сильніший, той і правий».

Слід мати на увазі, що Путін діє не з позиції сили, а скоріше з позиції слабкості. У Росії погані економічні прогнози, а рейтинги популярності Путіна знижуються. Росія відчуває себе загнаною в глухий кут і намагається зупинити власний

занепад, удаючись до останніх засобів зі свого арсеналу — військової сили й контролю над енергоресурсами.

Коли в 2004 році почалося розширення ЄС на схід, Росія безпорадно спостерігала, як сусідні країни одна за одною приєднуються до Західної Європи, отримуючи від цього політичні та економічні вигоди. У Росії в той час не виходило модернізуватися й посилити свій вплив. До 2011 року Путін разом із президентами Білорусі та Казахстану підписав угоду про створення Євразійського економічного союзу, покликаною стати контрмоделлю ЄС. Цілком очевидно, що Росія не могла змиритися

ПУТІН ДІЄ НЕ З ПОЗИЦІЇ СИЛИ, А СКОРІШЕ З ПОЗИЦІЇ СЛАБКСТІ. У РОСІЇ ПОГАНІ ЕКОНОМІЧНІ ПРОГНОЗИ, А РЕЙТИНГИ ПОПУЛЯРНСТІ ПУТІНА ЗНИЖУЮТЬСЯ. РОСІЯ ВІДЧУВАЄ СЕБЕ ЗАГНАНОЮ В ГЛУХИЙ КУТ І НАМАГАЄТЬСЯ ЗУПИНИТИ ВЛАСНИЙ ЗАНЕПАД, УДАЮЧИСЬ ДО ОСТАННІХ ЗАСОБІВ ЗІ СВОГО АРСЕНАЛУ — ВІЙСЬКОВОЇ СИЛИ Й КОНТРОЛЮ НАД ЕНЕРГОРЕСУРСАМИ

із «втратою» України, яка колись була природним кандидатом у члени ЄАЕС.

Я ні в якому разі не намагаюся виправдати російську військову агресію, бо Україна є суверенною державою та має право сама вирішувати, у які альянси їй вступати. А

ЄС повинен дати Росії сміливу й одностайну відповідь

ЄС мав право підтримувати цей процес із самого початку. Але з боку Заходу було наївно припускати, що Росія просто змиритися з таким розвитком подій.

Що ж тепер робити? Ми вже не можемо виключати

в єдності. Військові методи неприпустимі, проте будь-які заходи, крім війни, слід взяти до уваги.

Перш за все, Росія повинна негайно звільнити українські судна та їх екіпажі, захоплені біля Керченської протоки.

серйозні геополітичні наслідки. Дозвіл на його будівництво дали вже всі зацікавлені країни Європи, за винятком Данії, через що зупинити прокладку трубопроводу стало ще важче. Але Росія повинна як мінімум дати гарантію того, що газовий транзит через Україну буде збережений. А ЄС повинен забезпечити те, щоб російські газопроводи на його території відповідали чинним правилам конкуренції. Тут Німеччина теж зобов'язана сказати своє слово: моя країна повинна скасувати своє вето на реформу Газової директиви ЄС.

Напевно, у минулому європейці були занадто наївні, але якщо ми будемо триматися разом, нам вдасться сформувати таку політику, яка буде працювати на майбутнє.

Норберт РЬОТТГЕН,
голова комітету німецького Бундестагу з питань зовнішньої політики
The Guardian, Велика Британія
(Матеріал публікується зі скороченнями)

Брюссель наказує гігантам ринку соціальних мереж видалити російських тролів

У Європейській комісії вважають, що соціальні медіаплатформи, такі як «Фейсбук», «Твіттер» і «Гугл», мають докласти більше зусиль, щоб російські тролі не змогли втрутитися в проведення європейських виборів у травні наступного року.

«Ми повинні побачити поліпшення в тому, як виявляємо й викриваємо дезінформацію, — сказав журналістам у Брюсселі комісар із безпеки Джуліан Кінг. — Ми повинні побачити, як інтернет-платформи активізуються».

В основі заходів комісії лежить заклик до компаній, які володіють соціальними мережами, надавати інституту з січня по травень щомісячні звіти, у яких буде детально описуватися, хто купив політичну рекламу, хто стоїть за фейковими новинними кампаніями і хто поширює дезінформацію через облікові записи ботів і так звані ферми тролів.

Комісія також попросила владу держав відстежувати дезінформацію й ділитися своїми висновками з іншими

столицями ЄС через «систему швидкого оповіщення», яка буде створена до березня 2019 року і стане попереджати країни та засоби масової інформації про хвилю фейкових новинних повідомлень.

Але, на думку аналітиків, що працюють у цій галузі, таких заходів напевно чи буде достатньо, щоб зупинити потік фейкових новин. Уряди недооцінили проблему, а соціальні медіаплатформи неохоче ділилися даними з незалежними контролерами достовірності фактів і спостерігачами за виборами.

За кілька місяців до проміжних виборів у США в листопаді «Фейсбук» і «Твіттер» випустили інструменти прозорості реклами, щоб надати інформацію про те, хто витрачає гроші на політичну

рекламу. Два гіганти соціальних мереж разом із «Гуглом» і «Мозіллою» також взяли на себе зобов'язання повідомляти про дезінформацію й розгорнути технічні інструменти для моніторингу проблеми, підписавши з ЄС у вересні Кодекс дій проти дезінформації. Але компанії повільно впроваджують повноцінні інструменти по всьому ЄС. За лаштунками керівники заявляють, що борються з клаптевою ковдрою виборчих законів. Це ускладнює допомогу європейській владі й незалежним контролерам достовірності фактів.

Крім того, план комісії залежить від згоди національних урядів надати фінансування для боротьби з дезінформацією — багато хто з них критикував спроби комісії з придушення фейкових новин.

Група стратегічних комунікацій ЄС у складі Європейської служби зовнішніх зв'язків відчуває хронічну нестачу

фінансових коштів. У цьому році її бюджет склав 1,9 мільйона євро, і комісія не отримала від країн — учасниць Євросоюзу зелене світло на прохання збільшити річний бюджет до п'яти мільйонів євро. Для порівняння: за оцінками комісії, Росія витрачає на дезінформацію понад один мільярд євро.

Попередні кампанії по дезінформації в Європі включали спроби вплинути на референдум про незалежність Каталонії та на національні вибори в Європі. Часто фейкові новини приходять із Москви, проте, як відомо, свій внесок у ці зусилля вносять також сервери у Венесуелі та Ірані. Проте багато європейських урядів неохоче протистоять Росії безпосередньо, побоюючись економічних і політичних наслідків.

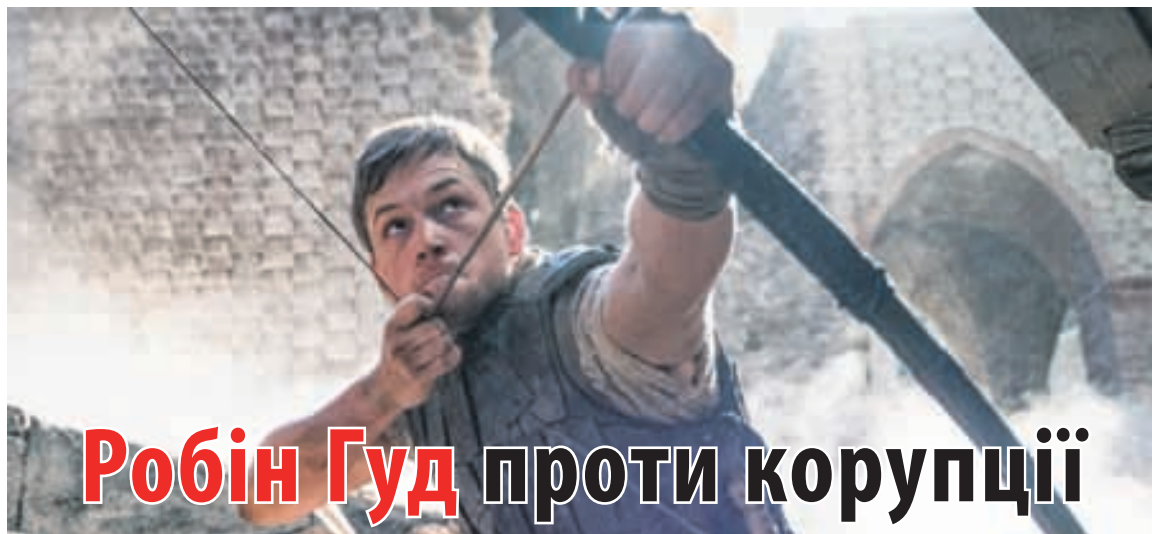
Лоренс СЕРУЛУС
Politico, США (Матеріал публікується зі скороченнями)

Три роки тому відразу кілька кінокомпаній-мейджорів заявили про те, що готують свої екранізації історії про Робіна Гуда. Так, Warner Bros., Sony, Disney і Summit Entertainment стали до роботи. Але лише остання студія показала результат — картину «Робін Гуд: Початок».

Отже, ветеран Хрестових походів Робін Локслі (Терон Еджертон) повертається до рідного Ноттінгема. Але виявляється, що його два роки тому оголосили загиблим, а маєток конфіскували для потреб армії. Насправді ж просто розграбували. Робін дивиться на свій рідний край і прозріває: все загрузло в корупції. А заправляє всіма брудними справами тут шериф (Бен Мендельсон).

У цей час Робін зустрів свого давнього знайомого Маленького Джона (Джеймі Фокс), який умовляє головного героя на небезпечну авантюру. Так, персонаж Терона Еджертона повинен утертися в довіру до шерифа й лордів і дізнатися, у якому місці знаходиться скарбниця. Потім просто її обікрасти... Саме так Робін і стане на шлях народного месника.

Тим часом у картині важлива й любовна лінія. Кохана Робіна Меріан (Ів Хьюсон) не дочекалася його і почала зустрічатися з якимось Уїллом Скарлеттом (Джеймі Дорнан).

Робін Гуд проти корупції

Тож тепер перед Робіном Гудом постала ще одна непроста задачка — відбити кохану в суперника.

Нагадаємо, у 2010 році свого «Робіна Гуда» презентували прославлений режисер Рідлі Скотт і студія Universal Pictures. Це була остання кіноверсія знаменитої історії, а взагалі кількість екранізацій буквально не злічити. Так ось, головні ролі в картині Скотта виконали чудовий Рассел Кроу й Кейт Бланшет. Але незважаючи на гучні імена, глядача це кіно не зацікавило: при бюджеті 200 мільйонів доларів фільм зміг заробити в прокаті лише близько 320 мільйонів. Це фактично провал. Чому так сталося? Найімовірніше, кіноманам не сподобалася надмірна епічність і пафосність картини. У цьому муві не було душі. А ось про нового «Робіна Гуда» режисера Отто Батхьорста так

не скажеш. Цей фільм вийшов дуже захоплюючим і, як це не дивно, досить сучасним.

«Це дійсно переосмислення, насправді не дуже впізнаване як класичний Робін Гуд. Досі легендарний герой мав бездоганну репутацію (крім версії Кевіна Костнера 1991 року), носив трико та був веселий й чистий. Нинішній Робін Гуд — фігура темна й більш складна, але й весела при цьому — така ось переосмислена версія історії. У ній немає місця пісенькам і подорожам верхи на коні, тут справжній фільм-війна, війна проти істеблішменту, і Робін Гуд у ньому далекий від ідеалу. Може бути, це і є причина, чому я в цю історію із задоволенням вплутався. Він не класичний герой, він робить помилки», — ділиться враженнями від роботи в проекті Терон Еджертон.

І це щира правда. Тому нова версія цієї багато разів тиражованої кіноісторії по-хорошому

дивує глядача. Та й Еджертон — чудовий Робін Гуд. Він узагалі не схожий на колишніх народних месників.

Утім, усі виконавці головних ролей грають прекрасно. Шериф у виконанні Бена Мендельсона просто чудовий. Він — уособлення корупції, і його починаєш зневажати буквально з першого кадру. А ось персонаж Джеймі Фокса підкорює: він здатний зламати систему. Але в нього на це є свої причини. Адже помста — відмінний двигун. Герой Джеймі Дорнана теж вразив. Мабуть, акторові страшенно набрид шлейф, який тягнеться за ним після трилогії «П'ятдесят відтінків сірого». Ось він і розійшовся в найкращому сенсі слова. А ще Ів Хьюсон, яка зіграла Меріан, показала високий клас.

Фільм «Робін Гуд: Початок» дивись на одному диханні ще й тому, що нам до болю знайомі проблеми, описані в середньовічних англійських баладах. За великим рахунком, нам показали нашу ж українську дійсність складніша...

ФІЛЬМ «РОБІН ГУД: ПОЧАТОК» ДИВИШСЯ НА ОДНОМУ ДИХАННІ ЩЕ Й ТОМУ, ЩО НАМ ДО БОЛЮ ЗНАЙОМІ ПРОБЛЕМИ, ОПИСАНІ В СЕРЕДНЬОВІЧНИХ АНГЛІЙСЬКИХ БАЛАДАХ. ЗА ВЕЛИКИМ РАХУНКОМ, НАМ ПОКАЗАЛИ НАШУ Ж УКРАЇНСЬКУ ДІЙСНІСТЬ

«Смертні машини»: «муніципальний дарвінізм» лякає й засмучує

Пітер Джексон — один із стовпів, на яких тримається сучасний кінематограф. Безумовно, головне його кінодосягнення — трилогія «Володар кілець», яка свого часу поставила на вуха весь світ. Насправді ж цей режисер зняв чимало інших прекрасних картин. І саме тому, дізнавшись, що Джексон пише сценарій для фільму «Смертні машини», усі застигли в очікуванні. Це мав бути шедевр!

...Дія стрічки відбувається в постапокаліптичному світі через тисячу років після закінчення Шістдесятихвилинної війни. Тепер мегаполіси перетворилися на справжні машини-вбивці, які переміща-

ються в просторі й поглинають дрібніші міста. У місто-хижак Лондон потрапляє бунтарка Естер Шоу (Гера Хілмарсдоттір). Вона повинна вбити місцевого керівника, історика й інженера Таддеуса Валентайна (Хьюго Вівінг). Але дівчина робить невдалий замах. Її зупиняє юнак Том Нетсуорті (Роберт Шіен). З волі долі ці двоє стануть нерозлучними і повинні будуть змінити майбутнє. Вся справа в тому, що Таддеус замишляє щось дуже страшне і руйнівне, і зупинити його зможуть лише Естер і Том...

Фільм заснований на однойменному романі Філіпа Ріва, який побачив світ ще в 2001 році. А до рук Пітеру Джексону і його колегам-кінематографістам Френ Уолш і Філіпі Бойенс роман потрапив лише в 2005 році. Після виходу на екрани «Володаря кілець» кіномитці не дуже-то й хотіли знімати ще одне фентезі. Але прочитавши книгу, Пітер Джексон загорівся ідеєю екранізувати її. Його дійсно зачепила тема «муніципального дарвінізму», коли великі міста перетворюються на справжні хижаків і пожирають все на своєму шляху. У 2008 році почалася підготовка до зйомок. Але тоді ж Пітер Джексон відволікся на «Хоббіта» і лише в 2014-му знайшов час на те, щоб повноцінно приступити до роботи сценариста і продюсера. До речі, саме Джексон вирішив залучити в якості постановника фільму Крістіана Ріверса. І це стало помилкою...

Справа в тому, що в таких проектах режисерам-початківцям взагалі нема чого робити. І хто-хто, а Пітер Джексон повинен це розуміти. Людина без досвіду просто не може усвідомити грандіозність проекту і, відповідно, впоратися з величезним масивом роботи. Так і сталося. Незважаючи на досить-таки непогану картинку й хорошу гру акторів, фільм не особливо вразив. «Смертним машинам» дійсно далеко до «Володаря кілець» і того ж «Хоббіта». По-перше, справа в слабкій режисурі. А по-друге, до смерті набридла сама тема постапокаліпсиса. Може, в 2001 році це й було чимось новим, але до 2018 року нам показали занадто багато сумних версій майбутнього.

Водночас для одноразового перегляду картина «Смертні машини» цілком придатна. Як кіноатракціон вона вдалася.

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

Наразі оформити передплату на газету «Вечірні Вісті» можна тільки через редакцію.

Сплатити передплату на газету «Вечірні Вісті» ви можете в будь-якому відділенні державного або комерційного банку України за квитанцією.

Якщо ви хочете отримувати газету з наступного місяця, вам необхідно сплатити передплату до 10 числа поточного місяця.

ВАРТІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ:

Мова	Індекс	Періодичність виходу	Вартість передплати (1 місяць)
Рос	23115	Пн	25 грн
Укр	49450	Пн	25 грн

«Вечірні Вісті» — газета для усіх поколінь!
Тел: (044) 359-04-54

Сума: 150	Платник: Петренко Розална Юхимівна
Місце м. Одеса	проживання: вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач: Назва: ТОВ «Електрамолл Україна»	Мушкет: АТ «УкрСиббанк»
Код: 36632284	Розрахунковий рахунок: 26007493798200
МФО банку: 351005	Призначення платежу: Передплата газети «Вечірні Вісті» інд. 49450, 6 міс.

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник і видавець: ТзОВ «Структура ІТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@ua

Газету надруковано ТзОВ «Мета-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0123456789

Наклад 10 386 прим.

Рекомендована ціна 3 грн 50 коп.

Передплатний індекс: 49450

Відповідальність за матеріали у рубриці «Точка зору» несуть автори текстів.

При використанні публікацій посилення на газету «ВВ» обов'язкове.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

